

מועד קטן ב

עניין: הקדמה למסכת מ"ק: מסרן הכתוב לחכמים

ארץ צבי – הרב אריה צבי פרומר

חול המועד.

בגמ' (חגיגה י"ח, ע"א) בענין חול המועד אי': הא לא מסרן הכתוב אלא לחכמים וכו', ולכאורה קשה מדוע כן. ממ"נ: אם הוא דאורייתא ראוי היה להיות מפורש בתורה כל פרטי דיניהם, או דנילף לכל הפחות מילפותא.

ונראה דחול המועד לגבי יו"ט הוא כעין חולין שנעשו טהרת הקודש לגבי קודש עצמו. וע"כ נקרא בשם „חול המועד“, שזה שני הפכים, והיינו, שהוא בעצם חול אך שנמסר לישראל לאוכלי חולין על טהרת הקודש. וענין חולין שנעשה על טהרת הקודש, הוא על דרך (יבמות כ', ע"א): קדש עצמך במותר לך. ואי אפשר שיהיה מפורש בתורה, דאם כן היה נעשה מזה דין גמור, ולא היה נחשב קדש „במותר לך“, וע"כ מסרן הכתוב לחכמים שהם שלוחי כלל ישראל כמו שכתבנו במקום אחר לבאר שכן הוא מזה דאומרים: מקדש ישראל והזמנים, דישראל מקדשי לזמנים (עי' ביצה י"ז, ע"א), אע"ג דאין מקדשין את הזמנים אלא רק הבית דין, הנה חזינן מזה, דמה שבית-הדין עושים, חשיב כמו שכל ישראל עושים, וזה כיון שהבי"ד הם שלוחי הכלל. וכן כאן: מה שחכמים אוסרין בחוה"מ לגבי כלל ישראל בחינת: קדש עצמך במותר לך.

ובזה יש לומר הטעם לזה דקבעו חז"ל את פרק ואלו מגלחין (שכל דיני אבל כלולים בו) במסכת מועד קטן. והוא לכאורה פלא גדול, ונראה דהנשמה היא קודש והגוף חולין, והמצווה מוטלת על האדם שע"י יגיעתו בתורה ומצוות יהפוך גם את הגוף ויעשה ממנו חולין-שנעשה-על-טהרת-הקודש, ומכתנות עור בע' ישוב להיות כתנות אור בא', (עי' בראשית רבה פרשה כ', כ"ט), וזה תכלית האדם אחר מאה שנה. (ומזה גם רואים דכל דיני האבל הם מצווה על גוף המת לבד, בלעדי הנשמה, וכך משמע בר"ן ביצה ו', ע"א שכתב דקבורה לא חשיב אוכל נפש כיון שאין כאן נפש, משמע מדבריו א"כ שהקבורה היא חובת המת עצמו) לשוב ולהיות חולין שנעשה על טהרת הקודש כמו חוה"מ. וי"ל שכל ענין חוה"מ וחולין שנעשה על טהרת הקודש, הכל רמוז שיש לאדם לזכך את גופו ולהפכו לקדוש. וזהו עיקר ענין חולין שנעשה על טהרת הקודש.

וע"כ מפטירין בשבת חול המועד בתחית המתים (יחזקאל ל"ז), כי תחיית המתים נצמח מזה שמוכך האדם את גופו ומאיר בו את אור הנשמה. מזה באה נצחיות לגוף, כמו שהנשמה היא נצחית.

(שבת חול-המועד-פסח, תרפ"ה)

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON